

ה"ת 15599/08/19 - עמאד חטיב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 15599-08-19 ח'טיב נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 202642/19

בפני כב' השופט מורן מרגלית, סגן נשיא
מבקש: עמאד חטיב
נגד
משיבה: מדינת ישראל

החלטה

בפניי בקשה דחופה להשבת תפוס - רכב מסוג ניסן.

על פי הנטען בבקשה, המבקש, רופא במקצועו, הוא בעליו החוקיים של רכב מסוג ניסן אקס-טרייל מ.ר. 207-47-601 (להלן: **הרכב**).

ביום 12.5.19 נתפס הרכב במסגרת חקירה בתיק פלא 202642/19 ובגינו הוגש כתב אישום כנגד אחיו של המבקש אשר במרכזו אירוע ירי שהתרחש ביום 11.5.19 אשר במהלכו, כך נטען, נסע היורה ברכב.

המבקש טען כי הוא אינו קשור לאירוע הירי וכי אף רכבו אינו קשור לאירוע זה ואולם, טען כי דין טענות אלה להישמע במסגרת שמיעת הראיות בתיק העיקרי.

המבקש אישר כי לעיתים משתמשים בני משפחה ברכבים המשפחתיים אך טען כי מעולם לא נתן אישור לעשות שימוש ברכבו לצורך אירוע מסוג האירוע אשר בגינו נתפס הרכב.

בכתב האישום הרכב אינו מופיע כמוצג והוא אינו נדרש לצרכי חילוט.

עוד טען המבקש, כי גם אם קיים צורך ראיתי הקשור לתפוס, הרי שבהתאם להלכות אשר יצאו תחת ידי בית המשפט העליון יש לאזן צורך זה אל מול זכות הקניין שלו ולמנוע פגיעה בה.

בהמשך, עמד המבקש על הנזקים אשר נגרמים לרכב בעת שלא נעשה בו שימוש.

בתגובתה טענה המשיבה, כי במצב דברים בו התפוס אוצר בתוכו חומר ראייתי הרלוונטי לבירור האשמה, הרי שדין הבקשה להשבתו להתברר בפני המותב אשר דן בתיק.

לתמיכה בטענה זו הפנתה המשיבה לשורה של פסקי דין.

החשיבות של שמיעת הבקשה בפני המותב אשר דן בתיק נועדה למנוע מצב בו עלולה להתבקש החלטה על ידי מותב אחד העלולה לפגוע במארג הראיות העשוי להיפרס בפני מותב אחר.

לפיכך, עתרה המשיבה להורות למבקש להגיש את בקשתו במסגרת התיק העיקרי, או לחילופין, להעביר את הבקשה לדיון בפני המותב העיקרי הדן בתיק.

בתשובתו לתגובה טען ב"כ המבקש כי אין ממש בטענות המשיבה וכי למותב אשר דן בתיק אין יתרון על פני כל מותב אחר וחזר על עיקר טענותיו הנזכרות לעיל.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מצאתי לדחות את טענות המשיבה ואנמק.

כבר בתחילה ייאמר, כי סוגיה זו נידונה בערכאות השונות וקיימות גישות שונות בין בתי המשפט השונים.

במסגרת ע"ח (מרכז) 40788-10-16 **אבי אביטבול** נ' **מדינת ישראל** [פורסם במאגרים המשפטיים], דחה כבוד השופט א. יקואל ערר על החלטת בית משפט השלום אשר הורה על העברת הדיון בבקשה להחזרת תפוס לבית המשפט המחוזי אליו הוגש כתב אישום בעניין הנוגע לתפוסים.

כבוד השופט יקואל ציין כי הסמכות העניינית לדון במעמדם של התפוסים מתחלקת לשלבים כדלקמן:

"...שוכנעתי כי הסמכות העניינית לדון במעמדם של תפוסים מתחלקת לשלבים. בשלב שעד הגשת כתב האישום, מסורה היא לבית משפט השלום ולו בלבד, בעוד שלאחר הגשת כתב האישום, יש לאותו בית משפט הדן בהליך העיקרי את הסמכות לדון במעמד התפוסים, בין אם הוא בית משפט השלום ובין אם הוא בית משפט מחוזי...".

(שם, בפסקה 9).

גישה שונה, מצאתי בהחלטתו המפורטת והמנומקת של כבוד השופט דניאל קירס במסגרת ה"ת (נצרת) 25418-01-19

אסף ליס ניהול צ"י רכב ותחבורה בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים המשפטיים].

כבוד השופט קירס ניתח באריכות סוגיה זו וקבע כי הסמכות העניינית לדון בבקשות לפי סעיפים 32-37 (ואף עד 42) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: **הפקודה**) מסורה לבית משפט השלום.

למסקנה זו הגיע כבוד השופט קירס, בין היתר, בשל הקביעה המנויה בסעיף 38 לפקודה לפיה ערר על החלטות בית המשפט לפי הסעיפים הנזכרים לעיל יוגש לבית המשפט המחוזי ומשכך, ברי כי אין בית המשפט המחוזי יכול לשמש ערכאה דיונית בקשר להחלטות לפי סעיפים אלה שכן אז נמנעת מן הצדדים זכות הערר המוקנית להם בפקודה.

כן ביסס כבוד השופט קירס את החלטתו על שתי החלטות אשר ניתנו בבית המשפט המחוזי בנצרת במסגרת ב"ש 2005/05 **מסאלחה נ' מדינת ישראל** וכן במסגרת ב"ש 1007/06 **ממן נ' מדינת ישראל** המובאים שם.

לאור כל האמור לעיל, ואף לאור העובדה כי הסעיף אשר הוראותיו חלות על השלב הרלוונטי לבקשה דנן הינו לשיטתי סעיף 34 לפקודה, הרי שהסמכות לדון בבקשה מסורה לבית משפט השלום.

סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, הנני מורה כי הבקשה תדון בפני שופט תורן בבית משפט השלום בנצרת ביום 2.9.19 בשעה 13:00.

להודיע לצדדים לאלתר.

ניתנה היום, כ"ו אב תשע"ט, 27 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.